

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432002880/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Der lod sit Anker paa en Mark han falde,
Hvor endee! Bønder, som bag Ploven gik,
Ved Synet af hans Fane travlt nu fik,
Da de fra Luften høit ham hørte kalde.
Afsted med Skraal og Skrig de styrted Alle,
Og greb Ballonen samme Øieblik,
Som Reisen lykkelig var fuldendt vorden,
Og han og Anton satte Fod paa Jorden.

Ved Hjælp af disse Folk, der ret sig rapped,
Fik snart han Kæmpekuglen i sin Mægt,
Fik den paa Siden om i Græsset lagt,
Og, da tilbørlig Gassen ud var tappet,
Gondolen løst og Taftet sammenklappet.
Imidlertid var Vogn og Heste bragt,
Og nu blev Byrden løftet op fra Græsset,
Og Baad, Ballon og Alt paa Vognen læsset.

Mens det gik for sig, stod vor Anton Lange
I grøn Kavai og Sokker, uldne, graae,
Forknyt, forstumlet, for sin Tilstand hange,
Og med det bare Hoved rundt sig saae.
Han stirred op i Luften flere Gange,
Som om Ballonens Syn han ventede paa,
Som ventede han, at see sit eget Billed
Imellem Jord og Himmel høit opstillet.

Det gik ham nemlig, ved saa brat paa Landet
Midt i sin Luftsejlsads at sætte Fod,
Som det gaaer andre Folk, naar tværtimod
De fra det Tørre komme ud paa Vandet:
Ham Elementets Kræfter overmandede,
Og just fordi paa Jorden Foden stod,
Og savnede det Gyngende og Svævende,
Stod her han svimmel, vaktende og skrævende.

Han tog til Panden -- drømte han da kun?
Rædsomme Nat! hvor mod Naturens Orden
Den tynde Luft var ham en Bolig vorden:
Var den og Alt kun Foster af et Blund? --
Med Styrke satte Foden han mod Jorden,
For ret at føle dog den faste Grund;
For ved sit Stamp mod Braadden sig at klare
De Tanker, der jo reent forstumled' vare.